

SCÉNÁŘ K ROZHLASOVÉ REPORTÁŽI – Josef Čáslava

Ve čtvrtek, 29. prosince jsme navštívili pana Josefa Čáslavu v jeho fotografickém atelieru ve Zlaté uličce v Kolíně.

Josef Čáslava se narodil 19. listopadu 1946, dětství prožil v Plaňanech u Kolína. Většinu svého života strávil fotografováním. To se stalo z velké záliby jeho životním povoláním.

Vedle své fotografické kariéry se i podílel na záchraně několika archivů významných kolínských i světových fotografů (Jaromír Funke, František Krátký, Jan Sklenář).

Jaromír Funke

24:30 – 25:32

Takže když vyjedete z ulice Kouřimské, po pravé straně je rohový dům a tam bydlel Funke. Za tím domem je zastavěný dům, předtím tam byla vyvýšená zahrada – to je důležité pro toto vyprávění. Asi, a to nevím přesně, v roce 1970, koupil dům nový majitel. A jak to bývá, začal s čím, s úklidem. Uklízel pečlivě, uklízel od sklepa až po půdu. Vytahal i bedny starých desek a fotografií. A protože to byl člověk, který si dokázal se vším poradit, tak našel tomu všemu další určení.

25:32 – 26:35

To znamená, že fotky si rozstříhal a dal si je do dílny do šuplíku, aby mu nepropadávaly šroubky. A fotografické desky – velké – si dal do vany a čekal, až emulze nabobtná. Potom špachtl to seškrábal dolů a zasklil si tím skleník, který měl na zahrádce. Malé fotografické desky vyhodil do popelnice a rozdrtil je. Já jsem se to dozvěděl, protože jeho zeť a já jsme spolu pracovali. Říkal jsem si, tohle musíme zastavit. A tak jsem sehnal adresu, i za socialismu tohle vykupovali, kde vykupovali takovéto předměty historického významu.

26:35 – 28:04

Dal jsem mu adresu a on se vypravil do té Prahy. Tam se setkal s historičkou fotografie paní Annou Fárovou, která to od něho celé koupila. Ta měla největší archív fotografií v Čechách, dnes již je nežijící. Ona s těmito fotografiemi udělala řadu expozic, projela s nimi svět. Byl jsem docela rád, že to právě na dostala do ruky. Je totiž jedno, jestli je to soukromník nebo státní instituce, důležité je to, jak s tím nakládá. Hlavní bylo to, že hodnoty byla uchovány pro další dobu a lidé je mohou obdivovat. Takže nerozdrtilo se to, nevyhodilo se to a fotografie mají další, nesmrtelný život.

28:10 – 29:55

Já jsem za to dostal právě od těch lidí takovou odměnu – pět fotografických desek. Nebylo to z avantgardní tvorby Funkeho, bylo to takové ty procházky městem, které dělal se Sudkem. Mám tam fotografie domů v Čechových sadech, mám tam Borky, park. To, kdyby jste viděly, to je neuvěřitelné. Čistota, úhlednost, záhony – to se nevidí, že si to lidé nezničili. Pak tu mám ulici Na Hradbách s popelářským vozem taženým koňmi. Na další si momentálně nevzpomínám. Tak to je Funke. A stačilo málo, aby bylo zničeno, ne celé dílo, ale jeho podstatná část jeho pozůstalosti. Protože převážná část je v rukou jeho dcery – Miroslavy Rupešové.

Z ateliéru jsme odcházely po dvou hodinách příjemného vyprávění pana Čáslavy, pochopily jsme mnoho historických souvislostí a naučily se i některé fotografické pojmy.

Autorský tým:

Barbora Dubová, Kateřina Kukalová, Karolína Křečková, Adéla Zouplnová

Pedagogické vedení: Mgr. Jan Chvojka

Škola: ZŠ Kolín V., Mnichovická 62